

Голові разової спеціалізованої вченої ради
Харківського національного університету
імені В. Н. Каразіна
професору Лідії ПІХТОВНИКОВІЙ
майдан Свободи 4, м. Харків, 61022

РЕЦЕНЗІЯ

офіційного рецензента, кандидата філологічних наук (спеціальність 10.01.04 – література зарубіжних країн), доцента закладу вищої освіти кафедри романо-германської філології факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна Сатановської Ганни Сергіївни на дисертаційну роботу Парамонова Богдана Ігоровича «Проблематика ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде: простір пам'яті, синергетика, поетика, інтертекст», подану до захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 03 – Гуманітарні науки зі спеціальності 035 – Філологія

Дисертаційна робота Парамонова Б. І. присвячена дослідженню специфіки питань ідентичності в романній творчості сучасного французького письменника Ф. Бегбеде. Робота є **актуальною** та своєрідною, адже дисертант розглядає проблематику ідентичності на великому за об'ємом матеріалі (10 романів письменника – «Вікна у світ», «Французький роман», «Гребля проти Атлантичного океану», «Сповідь злегка застарілого гетеросексуала», «Спогади неврівноваженого молодика», «Відпустка в комі», «Кохання живе три роки», «99 франків», «Ідеаль», «Людина, що плакала від сміху») у декількох аспектах – поетикальному, інтертекстуальному та синергетичному, що сприяє концептуалізації питань автобіографічного та автофікціонального письма в сучасному франкомовному літературному процесі.

Метою дисертаційного дослідження є комплексний аналіз проблематики ідентичності в романній творчості Ф. Бегбеде в аспекті концепту простору пам'яті, а також синергетики, поетики та інтертексту.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в розробленні комплексного теоретичного підходу до аналізу ідентичності в художньому тексті на матеріалі творчості Ф. Бегбеде, що дає змогу глибше зрозуміти взаємозв'язок проблематики ідентичності з автобіографічним та автофікційним письмом; у виявленні нової системи класифікації наративів у романній творчості Ф. Бегбеде за принципом репрезентації авторської ідентичності з метою розмежування автобіографічних та автофікційних текстів у романах письменника, що сприяє загальній концептуалізації його художньої творчості.

Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів із висновками до кожного, загальних висновків, списку використаних джерел (338 позицій), серед них – 216 іншомовна наукова та художня література), інтернет джерел (14 позицій), 1 додатку (список опублікованих праць автора). Обсяг загального тексту дисертації складає 250 сторінок, з них основного тексту – 196 сторінок.

Дисертація виконувалася в межах **наукових тем** кафедри романської філології та перекладу (нині романо-германської філології) факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна «Національна й культурна своєрідність романомовних літератур: історія й сьогодення» (затверджено на засіданні Вченої ради факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, протокол № 16 від 18.12.2020 р. (2020-2023 рр.) та «Західнороманські літератури: поетика, національні особливості, міжкультурна взаємодія» (затверджено на засіданні Вченої ради факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, протокол № 8 від 22.09.2023 р. (2023-2024 рр.).

Практичне значення отриманих результатів. Результати дослідження можуть бути використані для розвитку теоретичних засад літературознавства, зокрема в галузі вивчення концептів ідентичності в контексті простору пам'яті, синергетики, поетики та інтертексту у автобіографічній та автофікційній прозі.

Аналіз впливу глобалізації на особисту та літературну ідентичність Фредеріка Бегбеде може сприяти розумінню ширших культурних процесів і тенденцій. Матеріали дослідження можуть бути включені до навчальних програм із сучасної західноєвропейської літератури та культури, сучасної франкомовної літератури. Запропонована класифікація та аналіз наративних технік можуть слугувати інструментом для письменників і літературних критиків для глибшого розуміння та створення автобіографічних і автофікційних творів. Результати роботи також можуть бути використані в соціології, психології та інших гуманітарних науках для вивчення питань пам'яті та ідентичності в контексті сучасного суспільства.

Апробація матеріалів дисертації. Основні теоретичні положення й висновки дисертації обговорено на засіданнях кафедри романо-германської філології факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна (2020–2024 рр.), а також на наукових конференціях різного рівня: XX ювілейній науковій онлайн-конференції з міжнародною участю

«Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація (м. Харків, 5 лютого 2021 р.); VII Міжнародній науковій конференції «Художні феномени в історії та сучасності (“Географічний простір і художній текст”))» (м. Харків: 16–17 квітня 2021 р.); XXII науковій конференції з міжнародною участю «Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація» (м. Харків, 3 лютого 2023 р.); IX Міжнародній науковій конференції «Художні феномени в історії та сучасності (“Глобальне та самобутнє: композиція чи опозиція?”))» (м. Харків, 07 квітня 2023 р.); Міжнародній конференції «Dominantny tematyczne inności w dyskursach literackich (po 1989 roku)» (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach (Седльце, Польща) 28-29 вересня 2023 р.).

Публікації. Основні теоретичні положення й висновки роботи відображені у 6 публікаціях автора: 3 статтях у фахових виданнях України, у тому числі тих, що входять до наукометричної бази Index Copernicus, 1 статті у міжнародному науковому журналі; 2 тез доповідей на міжнародних наукових конференціях. Одноосібних статей – 3, статей у співавторстві – 1.

Особистий внесок здобувача. Дисертація є одноосібним науковим дослідженням зі сформульованими теоретичними й практичними положеннями й висновками. Теорії, концепції та підходи, що належать іншим авторам, у роботі наводяться з відповідними посиланнями на джерело інформації. У друкованих працях, опублікованих у співавторстві (Cherkashyna T., Paramonov B. *Nonfictional literature: nature, typology, terminology. Accents and Paradoxes of Modern Philology.*), внесок здобувача – особисто написана інформація на с. 72–80; внесок Черкашиною Т.Ю. – написання інформації на с. 80 – 100.

У **Вступі** обґрунтовано актуальність теми дослідження, указано стан її наукової розробки, чітко визначено мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, окреслено методи дослідження, розкрито наукову новизну та практичне значення отриманих результатів, наведено відомості про їх апробацію.

Перший розділ дисертації присвячений науковій рецепції творчості Ф. Бегбеде, а також аналізу теоретичних засад вивчення поетологічних, інтертекстуальних та синергетичних особливостей художнього дискурсу.

У **другому розділі** «Я/ІНШИЙ крізь призму ідентичності в автобіографічній творчості Фредеріка Бегбеде» Парамонов Б.І. надає теоретичні засади аналізу автобіографічного дискурсу як складника нефікційного письма, а також досліджує специфіку питань ідентичності у творах «Французький роман», «Гребля проти Атлантичного океану», «Сповідь злегка застарілого гетеросексуала» та «Вікна у світ». Дисертант виявляє, що творчість Фредеріка Бегбеде представляє актуальний та унікальний матеріал для дослідження концепту ідентичності, адже автобіографічний характер автобіографічних та фікціональних творів письменника пропонує до огляду інтроспекцію особистого досвіду та боротьби, формуючи основу вивчення того, як індивідуальні спогади сприяють формуванню ідентичності.

Третій розділ «Пошук власної ідентичності в авто фікційній

романістиці Фредеріка Бегбеде» присвячено вивченню проблематики ідентичності в трилогіях, де протагоністами виступають персонажі Марк Марроньє та Октав Паранго. Дисертант підкреслює, що більшість персонажів автофікційних романів мешкають у так чи інакше вигаданих світах і часопросторах, проте ключовим аспектом автофікційних романів є культивування ілюзії достовірності оповіді. Аналізуючи взаємозв'язок особистого зростання Ф. Бегбеде та специфіки оповіді його творів, Парамонов Б.І. стверджує, що таким чином можна отримати уявлення про те, як власні філософські пошуки та еволюція автора відображаються у фікційних творах письменника.

Незважаючи на позитивне враження від роботи, дисертація містить певні питання, що потребують прояснення:

1. У третьому розділі (стор. 204–205) використовується термін «оповідна траєкторія», зокрема на стор. 205 ви кажете про «оповідні траєкторії Марка Марроньє й Октава Паранго». Чи можливо уточнити значення цього терміну? Чи є адекватним його використання стосовно персонажів твору? Чи дорівнює цей термін виразу «оповідні стратегії»?
2. У першому розділі (стор. 55) ви стверджуєте, що «Одним із аспектів нашого дослідження стане аналіз поетикальних властивостей романів Фредеріка Бегбеде, зокрема <...> хронотопних особливостей». Тож які саме хронотопні особливості притаманні автобіографічним та автофікціональним романам письменника? Які типи хронотопів можна виділити? Їхня динаміка?
3. Зауваження стосовно того, що в роботі, присвяченій дослідженню простору пам'яті, було б корисно приділити увагу та проаналізувати студії видатної української вченої Н. Х. Копистянської, особливо монографію «Час і простір у

мистецтві слова».

Зауваження та питання є дискусійними і жодним чином не впливають на актуальний зміст роботи, отримані достовірні та обґрунтовані результати, які роблять внесок в літературознавство.

Загальні висновки щодо дисертаційної роботи.

Дисертація є закінченим науковим дослідженням, робота є актуальною, результати є достовірними, мають наукову новизну й теоретичне та практичне значення. Вважаю, що дисертаційне дослідження Парамонова Богдана Ігоровича «Проблематика ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде: простір пам'яті, синергетика, поетика, інтертекст» повністю відповідає вимогам постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 № 44 про «Порядок присудження ступеня доктора філософії», а його автор заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії.

Кандидат філологічних наук,

доцент кафедри

романо-германської філології

Харківського національного університету

імені В. Н. Каразіна

Ганна САТАНОВСЬКА

Онлайн сервіс створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

ПРОТОКОЛ
створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

Дата та час: 06:08:14 13.08.2024

Назва файлу з підписом: Парамонов_рецензія.docx.asice
Розмір файлу з підписом: 36.6 КБ

Перевірені файли:
Назва файлу без підпису: Парамонов_рецензія.docx
Розмір файлу без підпису: 32.8 КБ

Результат перевірки підпису: Підпис створено та перевірено успішно. Цілісність даних підтверджено

Підписувач: САТАНОВСЬКА ГАННА СЕРГІЇВНА
П.І.Б.: САТАНОВСЬКА ГАННА СЕРГІЇВНА
Країна: Україна
РНОКПП: 2914015607
Організація (установа): ФІЗИЧНА ОСОБА
Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для підпису від Надавача): 06:08:12
13.08.2024
Сертифікат виданий: КНЕДП АЦСК АТ КБ "ПРИВАТБАНК"
Серійний номер: 5E984D526F82F38F040000007ECC78014F985005
Алгоритм підпису: ДСТУ 4145
Тип підпису: Удосконалений
Тип контейнера: Підпис та дані в архіві (розширений) (ASiC-E)
Формат підпису: З повними даними для перевірки (XAdES-B-LT)
Сертифікат: Кваліфікований

Версія від: 2024.04.15 13:00

Голові разової спеціалізованої вченої ради
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна
професору Лідії ПІХТОВНИКОВІЙ
майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора філологічних наук (спеціальність – 035 Філологія), професора, професора кафедри української та зарубіжної літератур факультету української філології Криворізького державного педагогічного університету Ковпик Світлани Іванівни
на дисертаційну роботу Парамонова Богдана Ігоровича
«Проблематика ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде: простір пам'яті, синергетика, поетика, інтертекст», що подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 03 – Гуманітарні науки за спеціальністю 035 – Філологія

Актуальність теми дисертаційної роботи. Дисертація присвячена одній із актуальних проблем сучасного літературознавства – проблемі ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде через простір пам'яті, синергетику, поетику та інтертекст. У роботі акцентовано увагу на тому, що вивчення ідентичності в літературі має відбуватися комплексно, з урахуванням когнітивного, культурного та цифрового вимірів. У дослідженні ідентичності велику увагу приділено особливостям зображення пам'яті, особистої і родинної, в автобіографічних романах Фредеріка Бегбеде.

Проблематика дослідження корелює з науковими темами кафедри романської філології та перекладу (нині романо-германської філології) факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна «Національна й культурна своєрідність романомовних літератур: історія й сьогодення» та «Західнороманські літератури: поетика, національні особливості, міжкультурна взаємодія». Сформульовані дисертантом новітні положення не лише дають нове розуміння романістики Фредеріка Бегбеде, але суттєво заповнюють помітні лакуни дискурсу ідентичності у літературі.

Об'єкт, предмет, матеріал та методи, мета і завдання дисертаційного дослідження. Актуальність теми дисертаційної роботи зумовлена необхідністю сформулювати новий погляд на творчість Фредеріка Бегбеде крізь призму проблематики ідентичності, адже його авторський та людський досвід слугує багатющим матеріалом для дослідження концептів ідентичності, бо, по суті, демонструє історичний та культурний контекст, у якому були створені його романи. Об'єктом дослідження досить вагомий. Це автобіографічні твори Фредеріка Бегбеде: «Вікна у світ», «Французький роман», «Гребля проти Атлантичного океану», «Сповідь злегка застарілого гетеросексуала», а також його автофікційні твори трилогії про Марка Марроньє: «Спогади невірноваженого молодика», «Відпустка в комі», «Кохання живе три роки» та трилогії про Октава Паранго: «99 франків», «Ідеаль», «Людина, що плакала від сміху». Вибір методів дослідження виправданий його комплексним характером.

У роботі вдало застосовані герменевтичний аналіз, порівняльний літературний аналіз, доречно використано культурно-історичну контекстуалізацію для аналізу відображення глобальної культурної динаміки в наративах письменника, методи синергетичного та інтертекстуального аналізів.

Відзначимо, що усі завдання дослідження корелюють з його метою – комплексний аналіз проблематики ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде через простір пам'яті, синергетику, поетику та інтертекст.

Обґрунтованість наукових положень і висновків дисертації. Обґрунтованість та достовірність наукових положень, рекомендацій та висновків забезпечена тим, що автор ґрунтовно опрацював праці українських і зарубіжних вчених-літературознавців, які займалися проблемами ідентичності, пам'яті, синергетики та дискурсу, а також поетики.

Теоретичні основи дослідження дозволили Богдану Ігоровичу сформулювати переконливі висновки щодо унікальності літературного стилю письменника, а також сприяли ретельному вивченню автобіографічних романів Фредеріка

Бегбеде щодо зображення пам'яті, особистої і родинної та виявленню саморепрезентаційних проявів протагоністів у творах Фредеріка Бегбеде.

Наукова новизна здобутих результатів. Дисертація Б. І. Парамонова має наукову новизну, яка полягає в тому, що в ній розроблено комплексний теоретичний підхід до аналізу ідентичності в літературі через простір пам'яті, синергетику, поетику та інтертекст на прикладі творчості Фредеріка Бегбеде, що дає змогу глибше зрозуміти взаємозв'язок цих концепцій з автобіографічним та автофікційним наративом; уточнено контекстуалізацію романістики Фредеріка Бегбеде, зокрема досліджено романи Фредеріка Бегбеде в контексті сучасних автобіографічних та автофікційних наративів, виявлено його унікальний внесок в сучасну літературу та культурний простір; здійснено класифікацію наративів Фредеріка Бегбеде за принципом репрезентації авторського Я у творах, запропоновано нову систему класифікації для розмежування автобіографічних та автофікційних текстів у романістиці Фредеріка Бегбеде; уведено в науковий обіг аналіз наративних технік, що використовує Фредерік Бегбеде у своїх фікційних і та нефікційних текстах, що розширює розуміння його стилю та методів оповіді; уперше досліджено саморепрезентацію Фредеріка Бегбеде через його альтер-его, протагоністів Марка Марроньє та Октава Паранго, що дає нове бачення на формування системи літературних персонажів творчості Фредеріка Бегбеде; поглиблено вивчення впливу глобалізації, проаналізовано вплив глобалізації на авторську ідентичність Фредеріка Бегбеде додає більшого контексту в розуміння впливу глобальних культурних динамік на формування особистої та літературної ідентичності.

Наукове значення результатів дисертації можна виявити в теоретичному та практичному плані. Теоретична значущість дослідження визначається його внеском до вивчення ідентичності в літературі, синергетики, літературного стилю письменника, наративних технік.

Практична цінність дослідження детермінована можливістю використання теоретичних положень та практичних результатів в освітньому процесі у викладанні як обов'язкових, так і вибіркових навчальних дисциплін. Результати дослідження можуть бути використані для розвитку теоретичних засад літературознавства, зокрема в галузі вивчення концептів ідентичності в контексті простору пам'яті, синергетики, поетики та інтертексту у автобіографічній та автофікційній прозі.

Повнота викладу здобутих результатів. Здобуті результати дослідження отримали повний виклад у 6 публікаціях автора: 3 статтях у фахових виданнях України, у тому числі тих, що входять до наукометричної бази Index Copernicus, 1 статті у міжнародному науковому журналі; 2 тез доповідей на міжнародних наукових конференціях. Одноосібних статей – 3, статей у співавторстві – 1. Основні положення пройшли також апробацію на міжнародних наукових конференціях. У зазначених публікаціях представлено такі аспекти дослідження, як пам'ять, ідентичність, проекція авторського образу у творах Фредеріка Бегбеді

Робота написана зрозумілою науковою мовою. Звертає на себе увагу авторський стиль подання матеріалу, здобувач виробив послідовну методіку аналізу творів, логічно систематизував теоретичний матеріал, визначив особливості стилю Фредеріка Бегбеді. Логічність та доказовість наведених у роботі узагальнень забезпечують адекватне та чітке уявлення щодо здобутих теоретичних та практичних результатів.

Дискусійні положення дисертації. Позитивно оцінюючи отримані результати дослідження, їх наукову новизну та практичну значущість, водночас вважаємо за доцільне звернути увагу на деякі аспекти:

1. на с.67 йдеться про «жанровий розряд» у контексті роздумів про автобіографію. А далі автор дисертації оперує такими літературознавчими категоріями: «жанровий різновид», «субжанр»

тощо. Використання такого різноманіття літературознавчих категорій наштовхує на роздуми про те, що саме складає сутність поняття «жанровий розряд» ?

2. На с.124 дисертаційного дослідження мова йде про «образ наркотиків у літературі», який культивує Фредерік Бегбеде у «Сповіді». То чи є цей образ новаторським у світовій літературі взагалі, й, зокрема у французькій? І чи можна цей образ вважати суттєвим подразником пам'яті письменника?
3. Ведучи мову про автофікцію, Богдан Парамонов оперує категорією «літературний жанр», попередньо наводить думку Вілена про те, що це гібридний жанр. А вже у висновках до третього розділу йдеться про те, що «це унікальна форма літературного висловлювання» (с.200). Тож хотілося б, щоб автор дисертації чіткіше ословив свою позицію щодо формозмісту автофікції.
4. Автор дисертації акцентує увагу на тому, що кожен твір Фредеріка Бегбеде «віддзеркалює всепроникний вплив глобалізації» (с.176). Бажано було уточнити характер такого впливу глобалізації на французьке суспільство.

Висловлені вище зауваження й побажання мають дискусійний характер і ні в якому разі не ставлять під сумнів новизну й цінність здобутих результатів та висновків, зроблених автором в цьому дослідженні.

Загальні висновки щодо дисертаційної роботи. Аналіз тексту дисертації та змісту публікацій Парамонова Богдана Ігоровича на тему «Проблематика ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде: простір пам'яті, синергетика, поетика, інтертекст» дає підстави вважати, що робота є завершеним самостійним дослідженням із високим ступенем наукової значущості та новизни. Зважаючи на актуальність, наукову новизну та обґрунтованість сформульованих у дисертації

положень, убачаю широкі перспективи застосування здобутих результатів дослідження в науковій та освітній практиці.

Уважаю, що робота виконана на високому теоретичному й методологічному рівні та відповідає вимогам Постанови Кабінету Міністрів України №44 від 12.01.2022 р. «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», а її автор – Парамонов Богдан Ігорович – заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 03 – Гуманітарні науки за спеціальністю 035 – Філологія.

Доктор філологічних наук, професор,
професор кафедри української та зарубіжної літератур
Криворізького державного педагогічного університету

Світлана КОВПІК

Онлайн сервіс створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

ПРОТОКОЛ

створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

Дата та час: 17:55:15 02.08.2024

Назва файлу з підписом: Відгук опонета на дисертацію Богдана Парамонова.pdf.asice
Розмір файлу з підписом: 385.4 КБ

Назва файлу без підпису: Відгук опонета на дисертацію Богдана Парамонова.pdf.zip
Розмір файлу без підпису: 397.8 КБ

Результат перевірки підпису: Підпис створено та перевірено успішно. Цілісність даних підтверджено

Підписувач: Ковпик Світлана Іванівна

П.І.Б.: Ковпик Світлана Іванівна

Країна: Україна

РНОКПП: 2819008804

Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для підпису від Надавача): 14:14:05 02.08.2024

Сертифікат виданий: "Дія". Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг

Серійний номер: 382367105294AF9704000000BAFF6F0001AA9D02

Тип носія особистого ключа: ЗНКІ криптомодуль ІІТ Гряда-301

Серійний номер носія особистого ключа: Не визначено

Алгоритм підпису: ДСТУ 4145

Тип підпису: Кваліфікований

Тип контейнера: Підпис та дані в архіві (розширений) (ASiC-E)

Формат підпису: З повними даними ЦСК для перевірки (CAdES-X Long)

Сертифікат: Кваліфікований

Підписані файли: Відгук опонета на дисертацію Богдана Парамонова.pdf

Версія від: 2024.07.31 13:00

Голові разової спеціалізованої вченої
ради Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна
професору Лідії ПІХТОВНІКОВІЙ
майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022

ВІДГУК

офіційного опонента, докторки філологічних наук, професорки,
завідувачки кафедри зарубіжної літератури та слов'янських мов

імені професора Михайла Гетманця

Харківського національного педагогічного університету

імені Г.С. Сковороди

Криворучко Світлани Костянтинівни

на дисертаційну роботу Парамонова Богдана Ігоровича

«Проблематика ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде: простір
пам'яті, синергетика, поетика, інтертекст», що подається на здобуття

наукового ступеня

доктора філософії з галузі знань 03 – Гуманітарні науки

за спеціальністю 035 – Філологія

Актуальність теми дисертаційної роботи.

Дисертація Парамонова Богдана Ігоровича розмежовує автобіографічні та автофікційні складники літературної творчості. Це розмежування підкреслює силу автобіографічного та автофікційного дискурсу, які огортаються навколо саморефлексії у прагненні відродити (після постмодернізму) комунікацію автора з читачами. Запропонований підхід дозволяє глибше зрозуміти різні наративні техніки, що використовуються в нефікційних і фікційних текстах Фредеріка Бегбеде. Зокрема, увага саме до творчості сучасного французького письменника Фредеріка Бегбеде, якій присвячена окрема дисертація, заповнює лакуни не лише в українському, а й

у світовому франкофонному літературознавстві. Богдан Ігорович пропонує виокремити дві категорії романів Фредеріка Бегбеде: автобіографічні та автофікційні. Поза увагою залишаються біофікційні романи, наприклад, «Уна і Селінджер», що залишається перспективою для подальших розвідок.

Абсолютно справедливо Богдан Ігорович визначає автобіографічні й автофікційні романи Фредеріка Бегбеде як серйозні, що спонукає до роздумів, пропонуючи демонстрацію того, як люди пізнають себе через минуле. Важливий акцент дослідник ставить на пам'яті у формуванні ідентичності та постійній взаємодії між індивідом і культурним середовищем.

Об'єкт, предмет, матеріал та методи, мета і завдання дисертаційного дослідження. Актуальність дисертаційної роботи зумовлена важливістю об'єкта та предмета, адекватними матеріалами та методами інтерпретації. Об'єктом дослідження є автобіографічні твори: «Вікна у світ» 2003 р., «Французький роман» 2009 р., «Гребля проти Атлантичного океану» 2022 р., «Сповідь злегка застарілого гетеросексуала» 2023 р. та автофікційні твори «Спогади неврівноваженого молодика» 1990 р., «Відпустка в комі» 1994 р., «Кохання живе три роки» 1997 р., «99 франків» 2000 р., «Ідеаль» 2007 р., «Людина, що плакала від сміху» 2020 р. Ф. Бегбеде. Предметом дослідження є концепт ідентичності в контексті літератури Фредеріка Бегбеде через застосування простору пам'яті, синергетики, поетики та інтертексту. Цілком слушно дисертант залучив герменевтичний аналіз для інтерпретаційну текстів, щоб виокремити суб'єктивного значення наративів Фредеріка Бегбеде. Це дало можливість з'ясувати специфіку ідентичності у просторі пам'яті. Залучення порівняльного аналізу продемонструвало відмінності між автобіографічними та автофікційними наративами Фредеріка Бегбеде. Рецептивна естетика допомогла усвідомити роль читача в формуванні смислу наративів. Ця методологія сприяла вирішенню наукових завдань. Богдан Ігорович завдяки майстерному й високофаховому науковому керівництву Черкашиної Тетяни Юріївни виокремив теоретичні засади понять «ідентичність», «пам'ять»; «синергетика», «поетика» та «інтертекст» для вивчення більш релевантних

підходів до літературної творчості; розглянув романістику Фредеріка Бегбеде в контексті сучасних автобіографічних та автофікційних наративів у сучасній франкомовній літературі; розмежував автобіографію та автофікцію як окремі види літературної творчості; простежив вплив культурно-історичної, наратологічної, автобіографічної, сімейної пам'яті на формування ідентичності; дослідити поетикальні особливості творів Фредеріка Бегбеде; усвідомив вплив глобалізації на авторську ідентичність письменника.

Обґрунтованість наукових положень і висновків дисертації.

На підґрунті досліджень українських і зарубіжних літературознавців Богдан Ігорович осмислив творчість сучасного французького письменника Фредеріка Бегбеде крізь концепт ідентичності. У автобіографічних та фікціональних творах дисертант визначив особистий досвід та боротьбу письменника, індивідуальні спогади, реальний соціальний та культурний контекст. Теми сучасного суспільства, споживацтва та культурних тенденцій спонукають переглянути соціальні конструкти як вплив на індивідуальну ідентичність. Окрему увагу дисертант приділив лексиці та оповідному тону, який визначив як ефективного передавання сутності світської еліти та творців рекламної індустрії, снобізму й цинізму, які приховують страждання героїв через обман награного щастя від такого способу життя.

Богдан Ігорович робить акцент на екзистенціальній кризі та соціальних розчаруваннях і Фредеріка Бегбеде, і його героїв. Це, на погляд дисертанта, спонукає до роздумів, демонструє процес пізнання людини себе крізь минуле.

Наукова новизна здобутих результатів.

Безумовно, дисертації Парамонова Богдана Ігоровича властива наукова новизна. Розроблено комплексний теоретичний підхід до аналізу ідентичності в літературі через простір пам'яті, синергетику, поетику та інтертекст на прикладі творчості Фредеріка Бегбеде, що дає змогу глибше зрозуміти взаємозв'язок цих концепцій з автобіографічним та автофікційним наративом. Уточнено контекстуалізацію романістики Фредеріка Бегбеде, зокрема досліджено романи Фредеріка Бегбеде в контексті сучасних автобіографічних

та автофікційних наративів, виявлено його унікальний внесок в сучасну літературу та культурний простір. Уперше проведено класифікацію наративів Фредеріка Бегбеде за принципом репрезентації авторського Я у творах, запропоновано нову систему класифікації для розмежування автобіографічних та автофікційних текстів у романістиці Фредеріка Бегбеде, що сприяє точнішому розумінню його літературної творчості. Уведено в науковий обіг аналіз наративних технік, що використовує Фредерік Бегбеде у своїх фікційних і та нефікційних текстах, що розширює розуміння його стилю та методів оповіді. Уперше досліджено саморепрезентацію Фредеріка Бегбеде через його альтер-его, протагоністів Марка Марроньє та Октава Паранго, що дає нове бачення на формування системи літературних персонажів творчості Фредеріка Бегбеде. Поглиблено вивчення впливу глобалізації, проаналізований вплив глобалізації на авторську ідентичність Фредеріка Бегбеде додає більшого контексту в розуміння впливу глобальних культурних динамік на формування особистої та літературної ідентичності.

Наукове значення результатів дисертації полягає у виокремленні гідного місця спадщині Ф. Бегбеде, заповненні лакун, подальшій перспективності. Важливим є те, що результати дослідження мають потенціал практичного застосування в історії літератури та теорії літератури: осмислення концептів ідентичності в контексті простору пам'яті, синергетики, поетики та інтертексту у автобіографічній та автофікційній прозі. Кореляція глобалізації та особистісної ідентичності Фредеріка Бегбеде може сприяти розумінню ширших культурних процесів і тенденцій. Дисертація буде в пригоді під час розробки навчальних програм із сучасної західноєвропейської літератури та культури, сучасної франкомовної літератури та французької мови.

Повнота викладу здобутих результатів. Результати дослідження відображені у 6 публікаціях автора: 3 статтях у фахових виданнях України, 1 статті у міжнародному науковому журналі; 2 тез доповідей на міжнародних

наукових конференціях. Теоретичні положення й висновки дисертації обговорювались на наукових міжнародних конференціях різного рівня.

Дискусійні положення дисертації. Однозначно, робота виконана фахово, і тут читається спадкоємність харківської літературознавчої школи та особистий вплив талановитої наукової керівниці Черкашиної Тетяни Юріївни. Результатом читацької реакції є спостереження та питання, які формуються під час занурення у ґрунтовну дисертацію:

1. Ви говорите про «метаметафору» (С. 86) у вислові Ф. Бегбеде «взяття під варту», в якому вбачаєте «складність і багатогранність внутрішнього світу головного героя», що «... дає змогу читачеві побачити глибину його переживань і зрозуміти, як минуле впливає на його сьогодення та майбутнє». Будь ласка, проясніть: що Ви розумієте під метаметафорою? Чим, на Вашу думку, відрізняється метафора від метаметафори? Як це проявляється в конкретній цитаті?

2. У романі «Вікна у світ» Ви інтерпретуєте трагедію 11 вересня 2001 року як платформу створення ідентичності крізь колективне підсвідоме на підґрунті психотравми (С. 137), оскільки Ф. Бегбеде використовує теракт як подію, що об'єднує людей різних національностей та культурних фонів. Таким чином, Ви відкриваєте перспективу амбівалентності психотравми – не лише деструкцію, а й конструювання емоційних зв'язків. На Вашу думку, який варіант виходу із цієї психотравми намічає Ф. Бегбеде? Чи дає автор (Ф. Бегбеде) читачу можливість сформувати цей вихід у читацькій уяві? Чи є у Вас (читача) варіант цього «виходу» із «психотравми» після долучення до твору «Вікна у світ»?

3. Ви стверджуєте, що Ф. Бегбеде, коли створює героя Октава Паранго (на Вашу думку, авторське альтер-его), «навмисно намагається викликати в читача негативні емоції щодо свого персонажа» (С. 176-177). Чи не здається Вам, що Ф. Бегбеде абсолютно байдуже, що думає читач? Чи не думаєте Ви,

що в цих творах відбувається комунікація автор / автор, і що ці романи пишуться письменником для «себе»? Це інший тип комунікації ХХІ століття. Дійсно, Ф. Бегбеде використовує творчий прийом звернення до читача, і Ви наводите цю цитату із роману «99 франків»: «Я – той самий тип, що продає вам різне лайно. Той, що змушує вас мріяти про речі, яких у вас ніколи не буде» (С. 176). Чи не здається Вам, що це звернення є творчим наміром бути «зрозумілим» читачу, у протигагу постмодернізму (коли автор своєю зарозумілістю знущався над читачем), для того, щоб читач читав «сповідь» і сприймав героя яким він є та не «судив», а співчував і розумів суть «речей»? Будь ласка, прокоментуйте.

4. На С. 204 Ви стверджуєте, що «Поняття «буржуазія» та «світське життя» чітко продемонстровані через образ Марка Марроньє», що «Фредерік Бегбеде критикує та сатирично висміює заможний, вишуканий й часто поверхневий спосіб життя французької буржуазії». Будь ласка, проясніть, що Ви маєте на увазі, коли в ХХІ столітті використовуєте вислів «французька буржуазія» і доведіть це цитатами із романів, що Ф. Бегбеде дійсно використовує ці слова: «буржуазія», «французька буржуазія».

Загальні висновки щодо дисертаційної роботи. Аналіз дисертації, анотацій та опублікованих праць дає підстави для висновку про те, що дисертація Парамонова Богдана Ігоровича «Проблематика ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде: простір пам'яті, синергетика, поетика, інтертекст» є самостійним, завершеним дослідженням, яке має наукову новизну, теоретичне і практичне значення для науки і практики в галузі філології. Вважаємо, що дисертація заслуговує на позитивну оцінку, відповідає вимогам Постанови Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022 р. «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», а її автор – **Парамонов Богдан Ігорович** – заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 035

«Філологія», галузь знань 03 «Гуманітарні науки».

Докторка філологічних наук, професорка,
завідувачка кафедри зарубіжної літератури
та слов'янських мов імені професора Михайла Гетманця
Харківського національного
педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди

С. К. Криворучко

Онлайн сервіс створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

ПРОТОКОЛ
створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

Дата та час: 22:12:58 12.08.2024

Назва файлу з підписом: Відгук Криворучко Парамонов.docx (1).sig
Розмір файлу з підписом: 32.4 КБ

Назва файлу без підпису: Відгук Криворучко Парамонов.docx (1).verified.sig
Розмір файлу без підпису: 28.2 КБ

Результат перевірки підпису: Підпис створено та перевірено успішно. Цілісність даних підтверджено

Підписувач: КРИВОРУЧКО СВІТЛАНА КОСТЯНТИНІВНА

П.І.Б.: КРИВОРУЧКО СВІТЛАНА КОСТЯНТИНІВНА

Країна: Україна

РНОКПП: 2638118821

Організація (установа): ФІЗИЧНА ОСОБА

Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для підпису від Надавача): 21:40:17
12.08.2024

Сертифікат виданий: КНЕДП АЦСК АТ КБ "ПРИВАТБАНК"

Серійний номер: 5E984D526F82F38F04000000F74B3001BB8C5005

Тип носія особистого ключа: ЗНКІ криптомодуль ІІТ Гряда-301

Серійний номер носія особистого ключа: 020

Алгоритм підпису: ДСТУ 4145

Тип підпису: Кваліфікований

Тип контейнера: Підпис та дані в одному файлі (CADES enveloped)

Формат підпису: З позначкою часу від ЕП (CADES-T)

Сертифікат: Кваліфікований

Версія від: 2024.07.31 13:00

Голові разової спеціалізованої вченої
ради Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна
професору Лідії ПІХТОВНИКОВІЙ
майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022

ВІДГУК

офіційного опонента, кандидата філологічних наук (спеціальність 10.01.01 –
українська література), в.о. доцента кафедри гуманітарної освіти
Львівського національного університету природокористування

Даниленко Людмили Вікторівни

на дисертаційну роботу Парамонова Богдана Ігоровича

«Проблематика ідентичності в романістиці Фредеріка

Бегбеде: простір пам'яті, синергетика, поетика, інтертекст»,

що подається на здобуття наукового ступеня

доктора філософії з галузі знань 03 – Гуманітарні науки

за спеціальністю 035 – Філологія

Актуальність теми дисертаційної роботи.

Культурна свідомість сучасників потребує розуміння того, ким є людина у великому, багатогранному світі. Одним із підґрунть пізнання цього питання стала художня література про ідентичність. Якраз на такі тексти фокусується увага літературознавців. До вирішення актуальної проблеми прийшов і Парамонов Богдан Ігорович.

Визначившись із повноцінним вивченням ідентичності, дисертант побудував своє дослідження на міждисциплінарному підході, що поєднує методи і теорії різних галузей знань. Ідеться про простір пам'яті, синергетику, поетику та інтертекст. Ці наукові підходи затребувані в літературознавстві, викликають багато обговорень та спрямовані на проблему ідентичності в різних світових літературах.

Ефективним матеріалом для дослідження ідентичності Парамоновим Б. І. стала автобіографічна і автофікційна романістика сучасного французького письменника Фредеріка Бегбеде – одного з найпопулярніших і найоригінальніших авторів. Аналіз цих текстів вигідно доповнює літературознавчий дискурс про ідентичність і пам'ять.

Проблематика дослідження, закладена в дисертації Парамонова Б. І., відповідає науковій темі кафедри романської філології та перекладу (нині романо-германської філології) факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна «Національна й культурна своєрідність романомовних літератур: історія й сьогодення» та «Західнороманські літератури: поетика, національні особливості, міжкультурна взаємодія».

Об'єкт, предмет, матеріал та методи, мета і завдання дисертаційного дослідження.

Обираючи для дослідження романістику Фредеріка Бегбеде, дисертант орієнтувався на еволюцію ідентичності письменника перед викликами соціальних, політичних й культурних зрушень. Це автобіографічні романи про родину та самого себе («Французький роман», «Гребля проти Атлантичного океану», «Сповідь злегка застарілого гетеросексуала»), автофікційні романи («Спогади неврівноваженого молодика», «Відпустка в комі», «Кохання живе три роки», «99 франків», «Ідеаль», «Людина, що плакала від сміху») та роман «Вікна у світ», у якому поєднано автобіографію і фікцію. Для системного аналізу вдало визначений предмет дослідження – концепт ідентичності в контексті літератури Фредеріка Бегбеде через застосування простору пам'яті, синергетики, поетики та інтертексту.

Комплексне поєднання методів дослідження доречне. Це герменевтичний і порівняльний методи, метод культурно-історичної контекстуалізації, синергетичний, інтертекстуальний аналіз. Для одного з романів обрано метод рецептивної естетики, що дозволило розглянути вплив ролі читача в інтерпретації та формуванні смислу наративу.

Мету дослідження – комплексний аналіз проблематики ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде через простір пам'яті, синергетику, поетику та інтертекст розкрито відповідно до чітко визначених завдань. Вони полягають у виокремленні теоретичних засад понять «ідентичність», «пам'ять», «синергетика», «поетика» та «інтертекст» для вивчення більш релевантних підходів до літературної творчості; розгляді романістики Фредеріка Бегбеде в контексті сучасних автобіографічних та автофікційних наративів, висвітленні їхнього місця та значення в сучасній франкомовній літературі; розмежуванні автобіографії та автофікції як окремих видів літературної творчості; простеженні впливу культурно-історичної, наратологічної, автобіографічної, сімейної пам'яті на формування ідентичності в контексті романістики Фредеріка Бегбеде; дослідженні зображення пам'яті в автобіографічній романістиці Фредеріка Бегбеде для розуміння того, як ці спогади формують наратив і розвиток його фікційних персонажів; аналізі тематичних і стилістичних відмінностей, схожості автобіографічної та автофікційної романістики Фредеріка Бегбеде; простеженні функціонування самоорганізованих систем у романістиці письменника; дослідженні поетикальних та інтертекстуальних особливостей запропонованих творів і зосередженні на різних наративних техніках, що застосовуються в нефікційних та фікційних текстах; визначенні у прозовій творчості Фредеріка Бегбеде саморепрезентативних виявів протагоністів на прикладі трилогій про Марка Марронье та Октава Паранго; оцінці впливу глобалізації на авторську ідентичність письменника, відображену в автобіографічних та автофікційних романах.

Обґрунтованість наукових положень і висновків дисертації.

Обґрунтовуючи наукові положення свого дослідження Парамонов Богдан покладається на праці українських і зарубіжних літературознавців про проблеми ідентичності С. Хантингтона, Е. Еріксона, А. Ассман, Я. Ассмана, Т. Черкашиної, М. Іванишин, Т. Гаврилів, М. Скринника, Л. Сеника, І. Лімборського, І. Оржицького, С. Криворучко. Дисертант провів

детальний аналіз теорій щодо наратологічної пам'яті, які розробили А. Ерл, А. Нюннінг, М. Мальдонадо-Алеман, К. Ганзел, М. Басселер, Д. Бірке; праць про культурно-історичну пам'ять М. Альбвакса, А. Ассман, Я. Ассмана, М. Хірш, О. Іванової, Л. Даниленко; про автобіографічну пам'ять С. Середи, О. Іванової, А. Бондаренко, В. Олефіра, С. Любомирської, Л. Сузи, Р. М. Дікерхуфа, С. Ковпик; про сімейну пам'ять К. Барклей, Н. Койфоед; про соціальну амнезію М. Ротберга, П. Нора. Парамонов Б. І. дослідив напрацювання щодо питань синергетики та дискурсу Л. Піхтовнікової, І. Шевченко, А. Мартинюк; поетики Л. Піхтовнікової, Т. Черкашиної, Г. Сатановської, С. Криворучко, Н. Копистянської, Ю. Ващенко; інтертексту Д. Кристевої, А. Хаберера, М. Ювана, Б. Отта, К. Уолтера, М. Зенгін, С. Ковпик. Дисертант зосередився на проблемі автобіографістики, описаної Дж. Олні, Р. Паскалем, О. Галичем, Т. Черкашиною, Т. Бовсунівською, В. Фесенко, Т. Гаврилівим, М. Коцюбинською, Н. Колошук, та автофікційної літератури, яку розглядали у своїх працях С. Дубровський, Ж. Дерріда, Ф. Вілен, О. Галич, Т. Бовсунівська, Т. Черкашина.

Автор дисертації вивчив теоретичні праці щодо різних видів ідентичності, а саме особистої ідентичності (Дж. Г. Мід) і цифрової ідентичності (С. Сох, С. Талайфар С., Г. М. Харарі). Проаналізувавши дослідження ідентичності в українському науковому колі (Т. Черкашина, М. Іванишин, І. Оржицький та інші), він схиляється до пропозиції І. Оржицького використовувати терміни «національна самобутність» і «національна самосвідомість», вбачаючи в цьому ясність і конкретність у контексті національних особливостей.

У дослідженні концептів пам'яті та ідентичності на основі добре систематизованих наукових праць літературознавців Парамонов Б. І. розробив багатовимірну стратегію, що охоплює кілька етапів, зокрема, ознайомлення з історичним, соціальним та культурним контекстом життя, аналіз авторської мови, дослідження ролі власної пам'яті та особистості автора у формуванні роману тощо.

Наукова новизна здобутих результатів.

Наукова новизна в дисертації Парамонова Б. І. полягає насамперед у виробленні комплексного теоретичного підходу до аналізу ідентичності в літературі через простір пам'яті, синергетику, поетику та інтертекст на прикладі автобіографічних та автофікційних творів Фредеріка Бегбеде. Дисертант уточнив контекстуалізацію романістики Фредеріка Бегбеде, зокрема дослідив його романи в контексті сучасних автобіографічних та автофікційних наративів, виявив унікальний внесок письменника в сучасну літературу та культурний простір. Парамонов Б. І. уперше здійснив класифікацію наративів Фредеріка Бегбеде за принципом репрезентації авторського «Я». Він також запропонував нову систему класифікації для розмежування автобіографічних та автофікційних текстів у романістиці Фредеріка Бегбеде, що сприяє точнішому розумінню літературної творчості письменника.

Наукове значення результатів дослідження.

Наукове значення результатів дослідження вбачається в теоретичному аналізі і практичних результатах. Теоретичною цінністю можна вважати внесок у загальне вивчення проблем ідентичності та пам'яті, а саме простору пам'яті, синергетики, поетики та інтертексту в автобіографічній та автофікційній прозі. Науковий аналіз романістики Фредеріка Бегбеде в запропонованій Парамоновим Б. І. концепції може сприяти розумінню ширших культурних процесів і тенденцій.

Повнота викладу здобутих результатів.

Здобуті результати наукового дослідження викладені в шести публікаціях Парамонова Б. І.: трьох статтях у фахових виданнях України, зокрема в тих, що входять до наукометричної бази Index Copernicus, одній статті в міжнародному науковому журналі; двох тезах доповідей на міжнародних наукових конференціях. Основні положення дисертації апробовані на кількох міжнародних наукових конференціях та конференціях із міжнародною участю.

Дискусійні положення дисертації.

Дисертація Парамонова Б. І. підготовлена на високому науковому рівні. Водночас у роботі помітні деякі дискусійні моменти, що потребують з'ясування:

1. Дисертант досить переконливо обґрунтував вибір об'єкта свого дослідження – десять романів Фредеріка Бегбеде. Однак добре було б охопити ще деякі романи автора, наприклад, «Життя без меж». У цьому творі еволюція ідентичності героя представлена не менш цікаво, що дає можливість простежити логічне продовження визначеної проблеми.

2. Одним із завдань, які ставив перед собою автор дисертації, було дослідження поетикальних особливостей творів Фредеріка Бегбеде. Але все таки, на мою думку, він недостатньо уваги надав специфіці поезики, зокрема у «Французькому романі» та «Греблі проти Атлантичного океану». Більш ілюстративний аналіз поезики, дозволив би краще простежити різницю між документальною і художньою автобіографічністю.

3. Дисертація написана гарним науковим стилем, водночас подекуди в тексті зустрічаються мовні описки, як-от у слові «пізньолатинський» (с. 24), «західнороманська» (с. 16). Також трапляються випадки тавтології: недоречне повторення однакових фраз (с. 16) та слів «унікальний» (с. 40), «заслуговує» (с. 179); вжито лексичні помилки: «вірно» замість «правильно» (с. 26), «тираж 200 000 екземплярів» замість «наклад 200 000 примірників» (с. 83); неправильно вказані ініціали одного з авторів у списку використаних джерел: Скринник С.А. замість Скрипник М. А. (с. 228). Раджу також вживати слово «проект» (с. 156, с. 186 і по тексту) згідно з новим правописом.

Зауваження й побажання подані як дискусійні. Вони жодним чином не ставлять під сумнів зміст роботи, новизну, цінність здобутих результатів та зроблених автором висновків.

Загальні висновки щодо дисертаційної роботи.

Аналіз тексту дисертації та змісту публікацій Парамонова Богдана Ігоровича на тему «Проблематика ідентичності в романістиці Фредеріка Бегбеде: простір пам'яті, синергетика, поетика, інтертекст» дає підстави стверджувати, що робота є завершеним самостійним дослідженням із високим ступенем наукової значущості та новизни. Беручи до уваги актуальність, наукову новизну та обґрунтованість сформульованих положень, визнаю перспективність застосування здобутих результатів дослідження в науковій та освітній практиці. Запевняю, що робота виконана на високому теоретичному й методологічному рівні та відповідає вимогам Постанови Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022 р. «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», а її автор Парамонов Богдан Ігорович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 03 – Гуманітарні науки за спеціальністю 035 – Філологія.

Кандидат філологічних наук,
в. о. доцента кафедри гуманітарної освіти
Львівського національного університету
природокористування

Людмила ДАНИЛЕНКО

Онлайн сервіс створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

ПРОТОКОЛ
створення та перевірки кваліфікованого та удосконаленого електронного підпису

Дата та час: 21:17:56 04.08.2024

Назва файлу з підписом: Підписаний відгук на дисертацію Б. Парамонова.docx (3).pdf
Розмір файлу з підписом: 134.9 КБ

Назва файлу без підпису: Підписаний відгук на дисертацію Б. Парамонова.docx (3).verified.pdf
Розмір файлу без підпису: 109.5 КБ

Результат перевірки підпису: Підпис створено та перевірено успішно. Цілісність даних підтверджено

Підписувач: ДАНИЛЕНКО ЛЮДМИЛА ВІКТОРІВНА

П.І.Б.: ДАНИЛЕНКО ЛЮДМИЛА ВІКТОРІВНА

Країна: Україна

РНОКПП: 2515408848

Організація (установа): ФІЗИЧНА ОСОБА

Час підпису (підтверджено кваліфікованою позначкою часу для підпису від Надавача): 21:07:22
04.08.2024

Сертифікат виданий: КНЕДП АЦСК АТ КБ "ПРИВАТБАНК"

Серійний номер: 5E984D526F82F38F0400000065CB63010E1D1905

Тип носія особистого ключа: ЗНКІ криптомодуль ІІТ Гряда-301

Серійний номер носія особистого ключа: 020

Алгоритм підпису: ДСТУ 4145

Тип підпису: Кваліфікований

Тип контейнера: Підпис та дані в одному файлі (CADES enveloped)

Формат підпису: З повними даними для перевірки (CADES-X Long)

Сертифікат: Кваліфікований

Версія від: 2024.07.31 13:00